

Anotace

Tato práce zkoumá úlohu seberegulace a vlastní efektivity při klavírním cvičení, při zlepšování sebehodnocení a vlastní výkonnosti, protože v posledních několika desetiletích výzkum ukázal, že počet hodin cvičení není jediným prediktorem zlepšení výkonu. Studenti klavíru na konzervatořích v Bejrútu a Praze psali týdenní reflexe hodnotící jejich seberegulaci v cvičení po dobu devíti měsíců a poté vyplnili on-line dotazník. Výsledky ukázaly, že studenti seberegulují především dimenze metod a sociálních faktorů. Ačkoliv studenti v Praze připravovali náročnější repertoár, ve srovnání s žáky v Bejrútu nebyly lepší v seberegulaci, s výjimkou časové dimenze seberegulace. V závěru práce je prezentován seznam seberegulačního chování a důsledky pro hudební pedagogy a klavírní studenty. Zároveň jsou uvedeny příspěvky do oblasti hudební výchovy z hlediska přípravy na výkon v nepřítomnosti učitele.

Klíčová slova

klavírní pedagogika, cvičení, sebehodnocení, vlastní efektivita, seberegulace